

ANDREA BRECHELMACHER

SRCE NA DLANU

ANDREA BRECHELMACHER:

SRCE NA DLANU

Zbirka poezije Andree Knežević *Srce na dlanu* posveta je čistom i hrabrom srcu. Dok se suvremeni čovjek kreće svijetom kao blještavom pozornicom, a njegovo srce postaje i ostaje mračno mjesto, ova mlada pjesnikinja prokazuje takvo „Ogorčeno, tvrdo i mrko..“ srce kao tuđinca. Ona sa zebnjom opaža kako je zastrašujuća ta *Tišina u srcu*:

„*Srce je moje kao rutina// Propušta misli/ Srce moje kao jeka u zdencu je// Ogorčeno tvrdo i mrko.// Moje je srce tvrdi kamen i tuđinac.//...Srce je moje pustinja...*“ Doista, što želi takvo srce? Njezin je odgovor jednostavan: „*Ono pati i čezne za// Zagrljajem!*“

Zbirka poezije *Srce na dlanu* podsjeća nas na jednostavnu istinu kako našem djetinjem srcu za radost i sreću tako malo treba. Ali i da bez djetinjeg srca u nama i nema sreće. Zato treba s ljubavlju njegovati to djetinje u sebi. Upravo u ljubavi pjesnikinja prepoznaje energiju koja sve pokreće a: „*Ne troši se.// Hrani željama,// Napaja snovima.*“

Ganutljiva je njezina ljubav i odanost koju iskazuje najbližima: „*Sretna sam// Na krilima vjetra// Tata me razumije.// Želje moje mu mogu reći// Čeznje i maštanja.*“ Ili o majci: „*Beskonačne misli...// Beskonačna ljubav...// Sve što mi daje// Želim i ja dati// Mojoj majci.*“

Dušu joj hrane djedove priče o Slavoniji, o *starim običajima* „*dok pjevaju i šušte pitoma njedra doline*“ te s gorčinom poziva: „*SOS// Izgubili se snovi// Halo// Čuje li me netko?// Gdje nestaju mladi životi// Njihovi snovi?*“

Beskompromisna i neposredna, pjesnikinja afirmira ljepotu, ljubav i povjerenje kao temeljne vrijednosti koje na čitatelja, zasićenog sumornom svakidašnjicom, djeluju upravo iscjeljujuće. Jer, vrijeme je da shvatimo kako našu nutarnju prazninu neće popuniti ni novac ni moć: „*U malim stvarima krije se veliko.// Iz ničega rađa se sve. //Iz praznine pune se snovi.*“

Vrijeme je da ozbiljno shvatimo pjesnike.

Otilija Mandić Trkulja

BEZ PRAVILA

VJETAR I TI

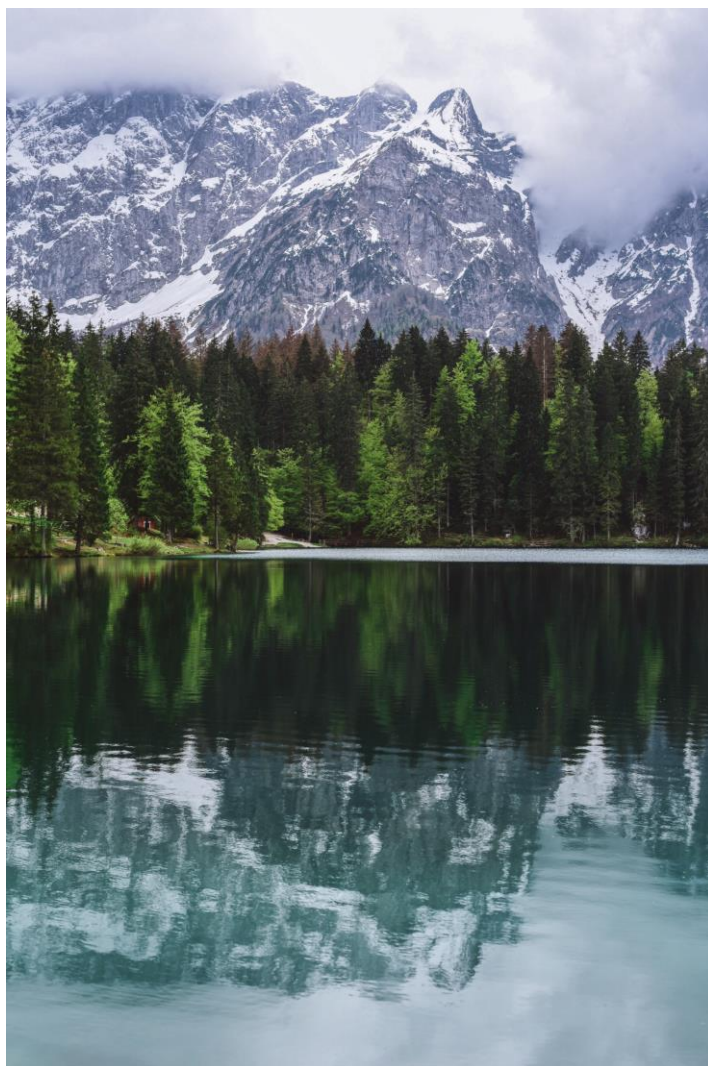
Noć se spušta
Tihim koracima
I šaptom vjetra
U san...

Plovi na krilima sjećanja
Dublje, dalje, u beskraj.
Noć miluje nježnim riječima,
Posipa čarobni prah.
Vjetar i ja jedno,
Kao šuma s puno potoka.
Vodi me, a ja idem za njim.
Vjetar mi je sada jedini putokaz,
Zora, suton...
Kad bi bar to ponovno bio
Ti.

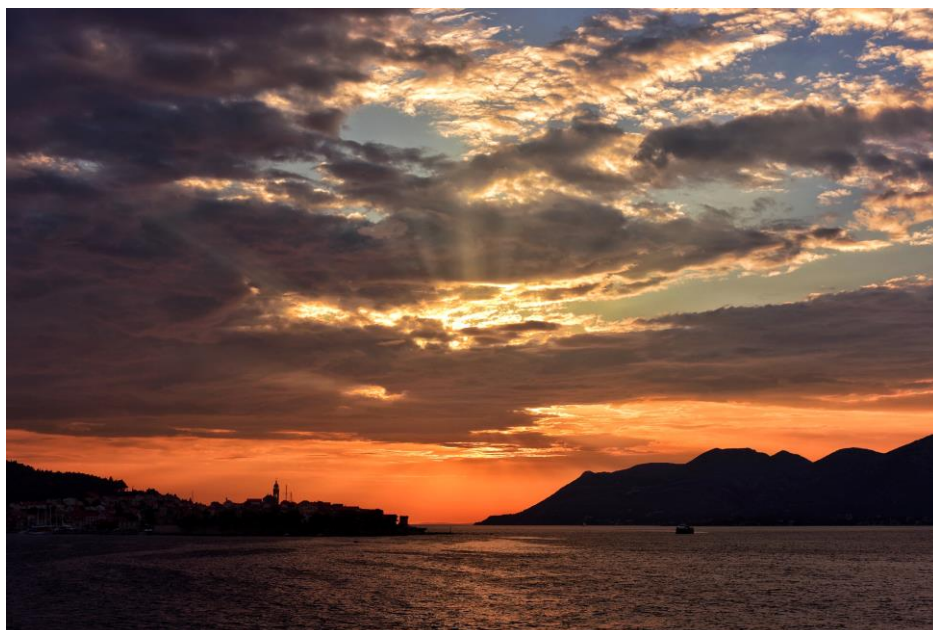
BEZ PRAVILA

Bez pravila,
Bez ograničenja
Noćas mislim o tebi...
Misli, želje, snovi...,
Sve kao jedno.
Noćas sam sama
U mislima, srcu.
Noćas se borim sa sobom
To mi preostaje samo.
Bez pravila,
Bez ograničenja
Noćas mislim o tebi.

NEBESKA POTRAGA

Oslušni pjesmu valova
I predaj se duši.
Nek' te nosi ljubav
Morem dubokim,
Nek' te nosi daljina.
Pogledaj visoko prema nebu.
Toplina nosi ritam.
Zapleši na oblacima.
Dotakni mjesec,
Zvijezde i
Tu ćeš naći
Mene...

NEMOGUĆE JE

Sto puta na dan te volim,
Sto puta te se sjetim.
Sto puta za te živim,
A znam,
Nemoguće je.
Kad bi nestao,
Bilo bi mi lakše.
Ali ne,
Nemoguće je.
Zašto me onda gledaš
Ako znaš da
Nemoguće je?!

OSTAO SI NEPOZNAT

Srela sam te u prolazu,
Ime ti nisam znala.
Otišao si uz pogled i
Ostao nepoznat.

Prošli su dani i
Opet smo se sreli.
Vrijeme je stalo.

Dva pogleda kao jedan.
Prošli smo jedno pored drugog,
Ostao si nepoznat.

Prolaze dani kao vječnost,
Pogled te traži.
Prolazim mjestom gdje smo se sreli,
Tebe nema,
Ne prolaziš više.

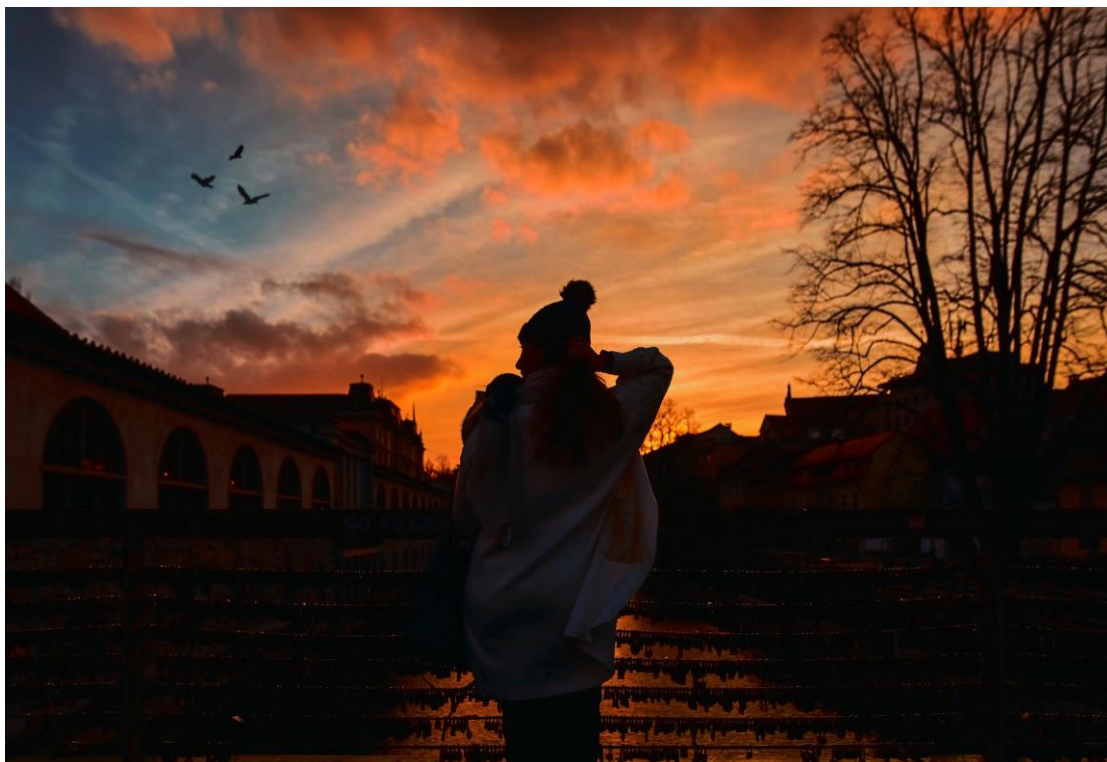
Ostao si nepoznat.

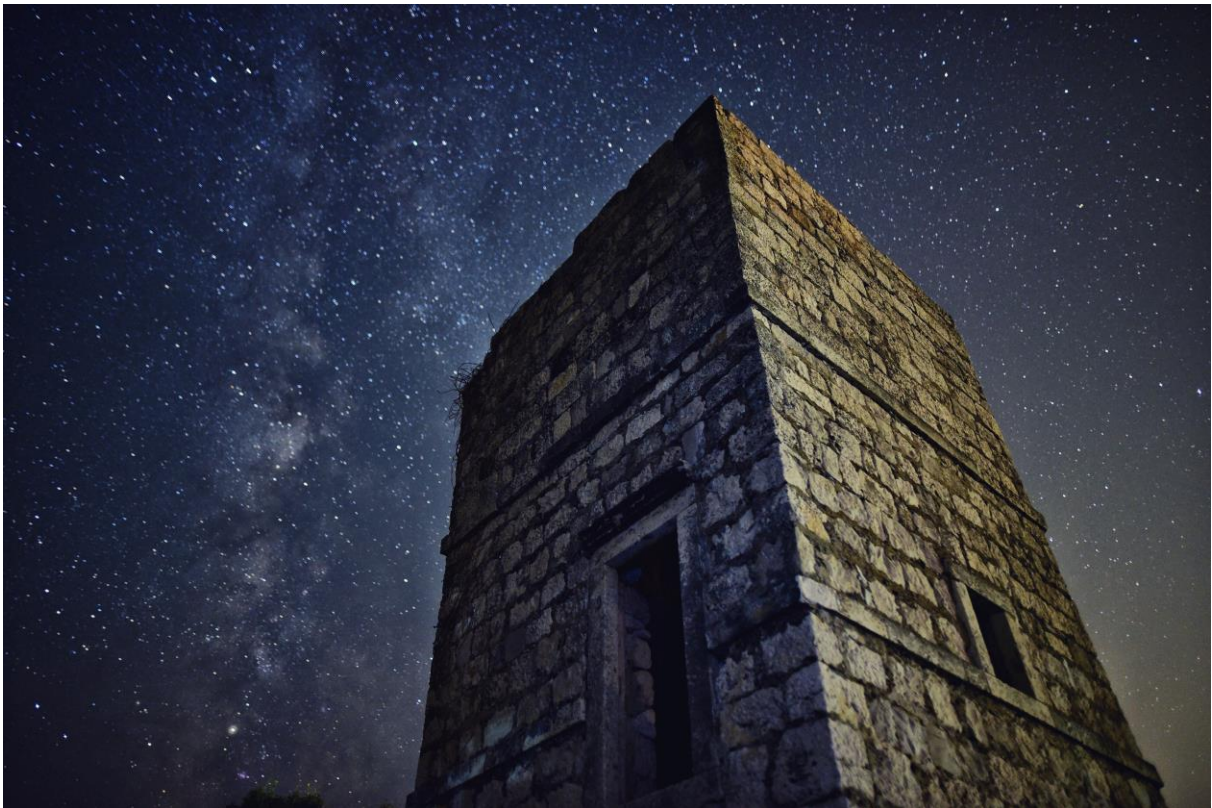
PJESMA SRCA

Pobudili se zvuci valova,
Zaplesala zora...
Nose me misli u dubine mora,
Nose me oblaci...
Duša je pjesma koja vodi
Ritam,
Tka nježnost koju gradi srce...
Previru se misli u snu,
Caruje pjesma...
Pogled u beskraj...
Netko je dotaknuo moj san.
Malo riječi je puno, samo...
Trebam te...

UKRADENA PLANETA

Dašak misli
Spoji putanju duše
Do kraja zvijezda.
Prolila se
Zvezdana prašina,
Nestao je šapat snova,
Izbrisan je trag s neba...
Ukradena je planeta!
Odlutala beskonačnost,
Izgubio se san...
Tko to nosi moju dušu,
Moje misli kroz vjetar
I tka taj svijet?
Vjerojatno ti...

PLES LJUBAVI

Ah, ta ljubav,
Iz dana u dan raste, buja,
Ne troši se.
Hrani se željama,
Napaja snovima.
Koliko treba srcu da se ispuni?
Kao zdenac ljubav je,
Nema kraja.
Baci pogled prema nebu,
Uhvati sreću!
Na oblacima leti!
Pruži ruku i
Pođi sa mnom.
Na krilima vjetra zaplešimo
Ples ljubavi.

TRAŽIM TE

Tražim te u sjećanju,
U gustom magli...
Tražim te u snovima...,

Nema te.
Tražim te u sumraku jesenjem,
Tražim u licima dječaka.

Tražim te,
Svugdje tražim,
Tražim,
A nema te.

TIŠINA U SRCU

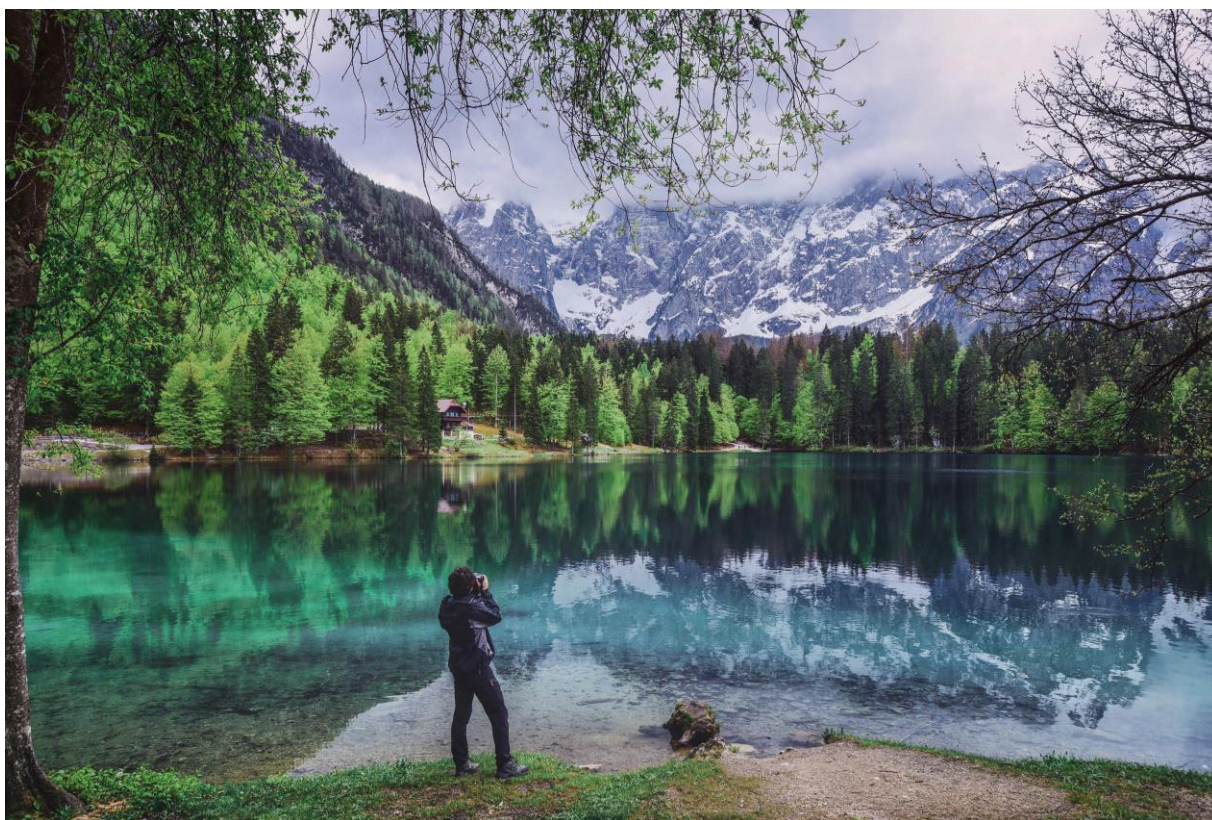
Srce je moje kao rutina
Propušta misli
Srce moje kao jeka u zdencu je
Ogorčeno, tvrdo i mrko

Moje srce je tvrdi kamen
I tuđinac.

Putuje kao dugi korak...
Možda je i kao mač
Koji lomi sve na pola.

Srce je moje...
Pustinja.

Ono pati i čezne za
Zagrljajem!

IZGUBLJENA LJUBAV

Rekao si da sam plavo nebo
Što pokreće svijet.

Rekao si da sam kaplja s neba.
Da sam oaza bez kraja,
Oaza tvoga života.

Rekao si:
„Ti si mač i noć,
Pahulja bijela i
Tajna skrivena u grmlju.

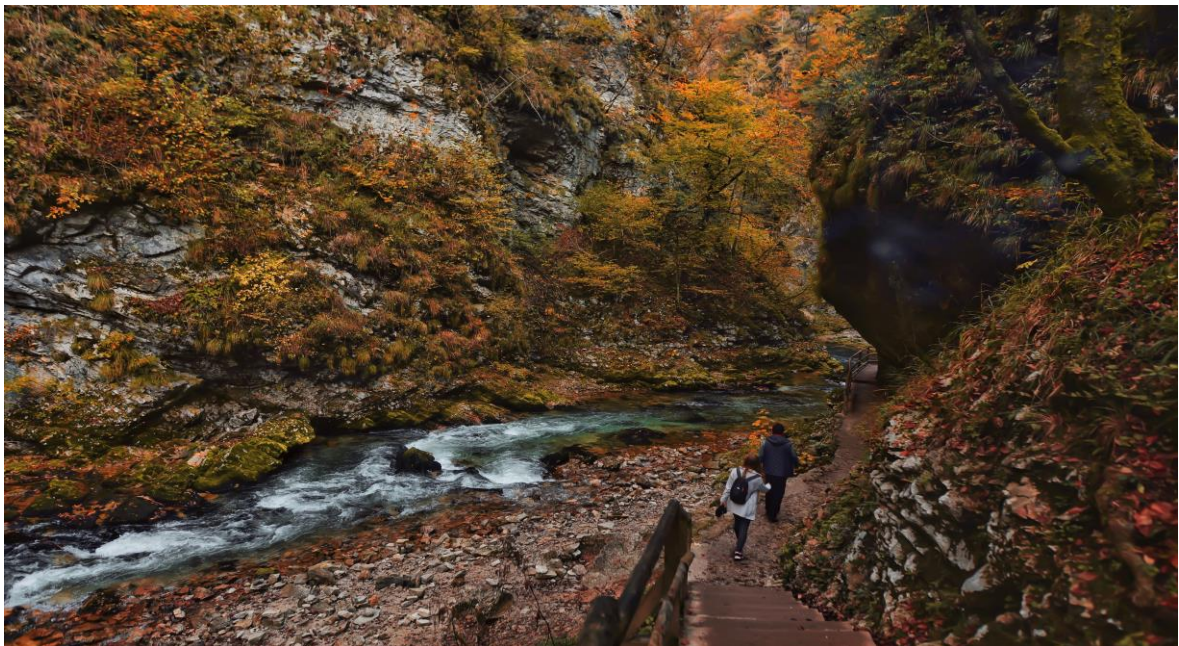
Rekao si sa sam bistra rijeka tvoja,
Da sam sunce zlatno,
Zelena šuma i beskranjan potok.

Rekao si da sam zvijezda,
Najsajnija zvijezda!

Da sam lutka medena,
Zlatni lanac,
Da sam sreća.

Rekao si...
Riječi se pretvorile u pjesmu
Neotpjevanu.

Tebe nema!

SAMOĆA

U samoći,
U sobi sam.
Sjedim u tišini
Potpuno,
Potpuno sama....
Ponekad se osvrnem
Oko sebe
U nadi da si tu...
Napišem pismo,
Pa ga zgužvam...
I nešto mi
Zablista u oku.

ŽIVOT JE PJESMA

Ne govori ništa,
Samo šuti.
Večeras se dogodilo nešto...

Netko je narušio
Mir u mom životu.

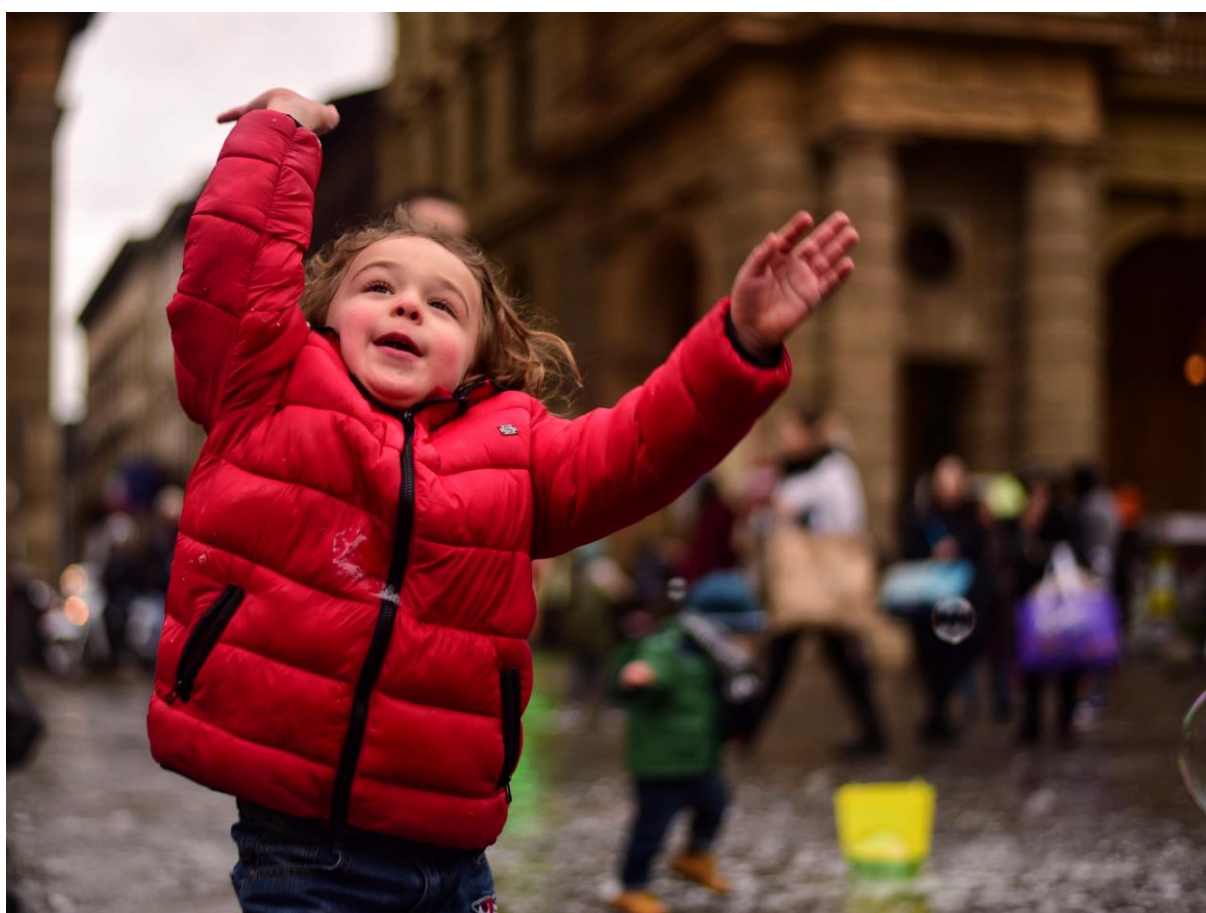
Dogodilo se neočekivano,
Brzo poput šapta vjetra.
Ne govori ništa.

Pogledi govore sve.

Prepusti se pjesmi valova jer
Večeras je život
Pretvoren u pjesmu.

VAL RADOSTI

TATA U MOM SRCU

Sretna sam
Na krilima vjetra,
Tata me razumije.

Želje moje mogu mu reći,
Čežnje i maštanja.

Pričam tati
Pjesme mojih snova
Uz njegov pogled
I nasmijano lice.

U meni kraj njega
Prohuja val radosti.
Savjeti mog tate
Ulaze u moje biće.

Dobar je tata, najbolji!

Bez njega ne bi bilo
U mom srcu radosti,
Topline u mojim snovima.

MAJCI

Kao najljepši cvijet
Na proljetnom vjetriću...
Kao meka pahulja snijega...
Kao jutro...
Kao neopisiv san...
Ptica u proljetnom letu...
Miris toplih kolača...
Beskonačne misli,
Beskonačna ljubav...
Sve što mi daje,
Želim i ja dati,
Mojoj majci.

OČI MOJE MAJKE

Moja majka ruke svoje troši,
Al' svoju ljubav nikada.

Moja majka oči svoje troši,
Al' svoju toplinu ne.

Ona je uvijek tu kada trebam
I čini sve, jer to želi i hoće.

Znam da me voli i s malo riječi,
Jer djela znače više.

Nikada vratit ne mogu majci
Ono što ona daje meni.

Njezina ljubav je beskrajna,
Kao nebo široka,
Kao more duboka.

Volim je ne samo zato
Što tako želim,
Volim je zbog onog što sam
Kada je sa mnom.

Volim je zbog svega,
Jer oči moje majke prate me
Uvijek i posvuda.

Kada sam ja sretna,
Sretne su i oči moje majke.
Ona je meni najljepši dar.

MOJ BRAT NOGOMETAŠ

Moj mlađi brat
Programiran je kao sat.

Misli da se oko njega
Vrti cijeli svijet
Zato što igra nogomet.

Uvijek je nasmijana lica,
Živcira ga izgubljena utakmica.

Neće tada pričati s nama,
Pa smo krivi
Ja, tata i mama.

Ako đakovačka Croatia izgubi,
Svi smo krivi,
Moj brat je tada ljut
Za loptu uvijek živi.

Drugi dan opet po starom,
Moj brat ulazi u svoj svijet.

Na travnatom terenu on i lopta,
Njegov život je nogomet!

MIRIS ŽIVOTA

Miris života kroz noć,
Miris života u zoru,
Miris života kroz život,
Danima kroz svijet.
Život!

Jutro...
Ptice na granama...
Ptice u krošnjama, na nebu...
Život!

Opet miris,
Opet...

Čuje se, osjeti.
Opet miris, opet san, opet...
Život!

U bakinoj kuhinji peku se kolači,
Djed u sobi puši,
Mama sprema ručak,
Tata popravlja stari sat.
Život!

Miris života svugdje...
Miris života u meni,
Čuje se, osjeti.
Život!

Zemljo moja,
Slavonijo,
srce moje
kao tvoje kuca!

Slavonija dušu hrani

Na krilima vjetra treperi,
Na nebu čiste svile.
U oku kao suza blista,
Slavonija.

Nad ravnicom dok sunce pleše
Čuje se zanosna pjesma polja.
Srce se budi i kao bezdan ječi,
Dok pjevaju i šušte pitoma njedra doline,
Slavonije.

Pogled pada na zlatna polja žita
Sto se njišu i zuje,
Na razigrane leptire i pčele
Koje neumorno danima bruje,
U Slavoniji.

Dok vjetar miluje kosu hrasta
U suton gizdava rijeka tone,
Gubeći u daljini svoj trag
Slavonijom.

Ljepota polja i njiva
Dušu mi hrani.

Nježnošću zrači i stapa sve u jedno,
Zauvijek,
Slavonija.

PROLJEĆE U SLAVONIJI

Sunce caruje,
Livada zuji.
Sve niče,
U Slavoniji.

Konj rže,
Pas laje,
Iza taraba
Djeca vesela u igri,
U Slavoniji.

Ljudi sjetni,
Djed u polju,
Traktor bruji,
U Slavoniji.

Maslačak žuti,
Sunce grije sve jače.
Ptice lete
Uz vjetrić topli,
U Slavoniji.

Sve se zeleni,
Proljeće cvate,
Stihovi lete,
U Slavoniji.

MOJ GRAD SPAVA

Grad spava,
Tišina.
Poneki prolaznik.
Čuju se samo otkucaji
Sata katedrale.

Ponosno spava moj grad,
U tišini.
Dvoje se drže za ruke,
Prolaze uz otkucaje
Sata katedrale.

Noć prolazi,
Prolazi noć.
Moj grad spava,
Čeka novi dan
Uz otkucaje sata,
Sata katedrale.

PRIČAO MI DIDA

Pričao mi dida o šokačkom selu,
I mirisu jutra i tišini noći,
O pjevanju pijetla i lajanju pasa,
I žuljevitim rukama seljaka što će orat poći.

Pričao mi dida o jasenu i vrbi
I slavonskim poljima i košnji pšenice
O krušnoj peći i ambaru seoskog dvorišta,
O mukanju krava i konjima što ržu i vrište.

Pričao mi dida o blatnjavom drumu,
I stanovima u magli nedaleko Save,
O pjesmama što pjevaju Šokci
I pogači što ju bake prave.

Pričao mi dida o čijanju perja
I drveću kad se hvata inje
O kućaru šokačkih bećara,
O pašnjaku i livadi
I šumu vjetra kroz jasinje.

Pričao mi dida o zori što sviće
O šljiviku i rakiji kad se peče,
O kulinu u pušnici
I zvonu crkvenog tornja.
Što na misu poziva uvečer.

Pričao mi dida o šokačkoj kapi
I o đerdanu uz korito drvenog bunara.
O tarabama i kapijama seoskih kuća.
O ljepoti zelenih polja
Što ih ravnica stvara.

Pričao mi dida o zlatnim poljima
I jesenskoj magli kad ju sunce tjera,
O saonama po dubokom snijegu
Što ih vukli konji,
O petrolejskoj lampi i svijetlu fenjera.

Pričao mi dida kako se voli ravnica
I blagdani koje Šokac slavi,
O starim običajima
I još mnogo toga
Pričao za sjećanje
Pričao da se ne zaboravi.

Pričao mi dida...!

PECAROŠI NA JOŠAVI

Tišina,
Cvrkut ptica,
Miris ravnice vjetar nosi,
Uz vodu Jošave
Sjede pecaroši.

Zabačene udice,
Čekanje da riba zagriže,
Sunce proviri iza oblaka.
U zelenoj travi
Uz obalu
Pecaroši
Strpljivo čekaju
Da se uhvati riba,
Čekaju pecaroši,
Pecaroši na Jošavi.

VODOSKOK MOGA GRADA

Sunčeve zrake
U milijunima kapljica
U mome gradu.

Kapljica do kapljice
Šume u svojoj ljepoti,
Padaju, pa se dižu.

Zastane prolaznik
Uz ljepotu
Blještavila kapljica
Vodoskoka
Na kružnom toku
Moga lijepog grada.

RAVNICA UMORNA

Nad užeglom ravnicom
Sunce zađe.
Ratar zadovoljan svojim radom.
Znoj kaplje,
Vrućina lebdi.
Ravnica umorna.
Posla za danas dosta.
Ratar gladan kući kreće.
Dok vjetar miluje mu umorno lice,
Prisjeća se rosne livade i
Rzanja konja
Što veselo po njoj trče.
Prisjeća se snaša,
Vesele pjesme tamburice.
U daljini lavež pasa
I crkveno zvono se čuje.
Osmijeh na umornom licu ratara
Jer miris ga pogače zove.
Zaslužio odmor ratar i
Umorna slavonska ravnica.

LJEPOTANI RAVNICE

Nekada ponos ravnice,
Srce i duša seljaka,
Dizali su prašinu drumom
Svima nam ljepotani znani.

Gusta griva, rzanje
Frktanje i topot,
Konji žeravi, dorati,
Konji vrani.

Ponosno su dizali glave
U kasu ili galopu,
Upregnuti u kola.

Jahalo se na njima.
Ponos su bili i jesu
Ljepotani ravnice znanci,
Konji lipicanci.

Pogledat će vas uz mnoge
I ljepotani bijeli
Ponos našeg Đakova
Na našoj Ergeli.

POZIV SOS

Halo, SOS,
Izgubili se snovi.
Halo,
Čuje li me netko?
Gdje nestaju mladi životi,
Njihovi snovi?
Halo, SOS.
Zaustavite mržnju,
Zaustavite rat!
Halo, halo, svijete!
Ima li koga?
Čuje li netko moju molitvu?
Uzalud odlaze životi,
Gube se, nestaju.
Vratite pjesmu, veselje,
Smijeh na lica.
Svi su ljudi jednaki.
Nije važan spol,
Rasa il' nacija
Ako su srca čista.
Halo, SOS.
Ne namećite nam zlo, rat,
Volimo se i družimo.
Zaustavite mržnju,
Zaustavite rat!

DA SE NE ZABORAVI

Pričao mi tata,
Sudionik Domovinskog rata,
Kako je neman uništavala naše gradove,
Rušila i palila naše domove,
Dovukla ljude željne krvi da pljačkaju,
Ubijaju, siluju,
Dovukla za svoje zločine tenkove i topove.

Čitala sam i gledala emisije
Naše televizije,
Kako neman hrvatskom hara,
Vidjela sam strahote Škabrnje, Dalja,
Gledala strahote i ruševine Vukovara.

Ratna mašinerija nemani,
Rušila gradove i sela,
Harala Slavonijom, sve do mora,
Jadran plavi uzeti htjela.

U strahotama Domovinskog rata,
Žena je ostala bez muža,
Majka bez sina, sin bez oca,
Sestra ostala bez brata.

Još i danas ratna strahota
Prati krvnika kao sjena,
Još se traga za nestalima,
Još nema kazne za sve krvnike
I silovatelje žena.

Rekao mi tata, rekao meni i bratu,
Da čuvamo i prenosimo
Istinu o Domovinskom ratu, istinu pravu,
Da se ne zaboravi,
Da se otrgne zaboravu.

ZEMLJA HRVATA

U srcu te imam
Zemljo moja,
Zemljo Hrvata.
U srcu te nosim
Tvoja mora i planine,
Tvoje šume i plodne njive.
U mom srcu si urezana.
Duša sjaji na spomen tvoj,
Srce moje kao tvoje srce kuca.
Sva muka i patnje tvoje,
Moje su rane,
Moje su boli.
U srcu te nosim,
Tobom se dičim,
Tobom se ponosim.
Zemljo moja,
Zemljo svih Hrvata!

DIDA SA ŠTAPOM

Dolaze blagdani,
Velika trgovina.
Gužva, a u trgovini
Dida sa štapom.

Gleda dida,
Namjesti naočale,
Krene, zastane,
Polako ide dalje
Dida sa štapom.

U trgovini
Bogatstvo slatkiša, soka,
Svašta.
Ponešto dida uzme u ruke,
Pogleda, ostavi, ode dalje
Dida sa štapom.

Polako obilazi
Oslanja se na štap
Kao da šeta.
Vrijeme prolazi,
Polako dida odlazi
A gužva u trgovini.
U ruci sitnica
A blagdani dolaze.

Pogled iznad naočala,
Blagi osmijeh.
Ipak neka sreća na licu,
Korak do koraka,
Nosi dida u ruci sitnicu,
Dida sa štapom.

SJEĆANJE

Sjedim,
Misli lete.
Ljepota jutra
I miris šume
U ranu zoru.
Sjećanje.
Red kuća i prašina,
Selo i brujanje traktora.
Sjećanje.
Seosko igralište,
Igra djece,
Smijeh.
Sjećanje.
U gradu sam,
U vrevi ljudi i
Događanja.
Ostalo je selo,
Ljepota prirode,
Zelenilo polja i
Sjećanje.

JEZIK KRVAVI

Oj jeziče krvavi
Reci što te boli...
Što te slama,
Što te tišti...
Oj jeziče krvavi,
Daj da vidam rane tvoje,
Jer tvoja bol
Moja je bol.
Oj jeziče krvavi,
Što pretrpio si...
Oj jeziče moj,
Volim te
Kao što ti
Čuvaš i braniš mene.

RIJEČI

Riječi svuda oko nas,
Naviru!

Riječ neustrašive,
Sve pobjeđuju,
A nekad...
Nestanu...

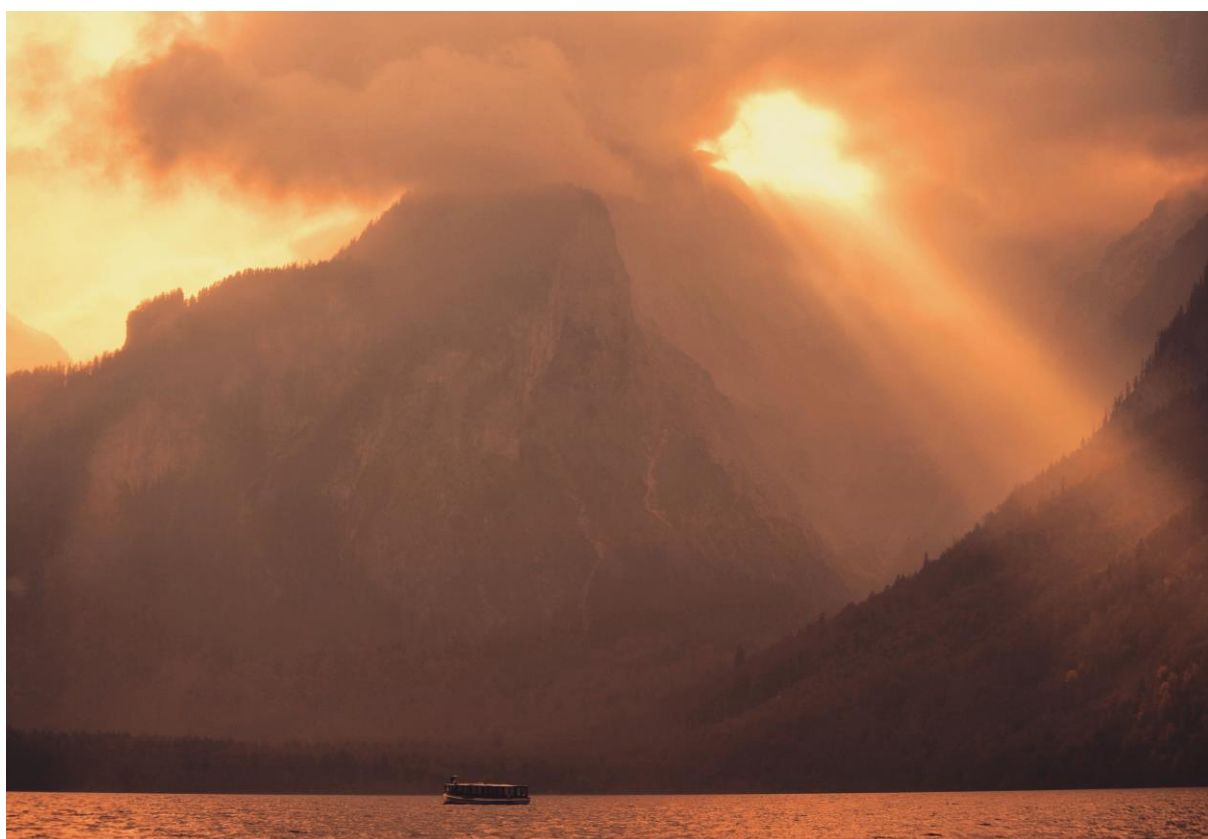
Pretvore su u prah
Jednim činom.
Izgube se!
Odu u tminu,
Zaborav!

Jure za prvim vlakom,
A odu avionom.

Nestaju i dižu prašinu,
Otkližu,
Samo odu,
Bez pozdrava,
Riječi,
Riječi...

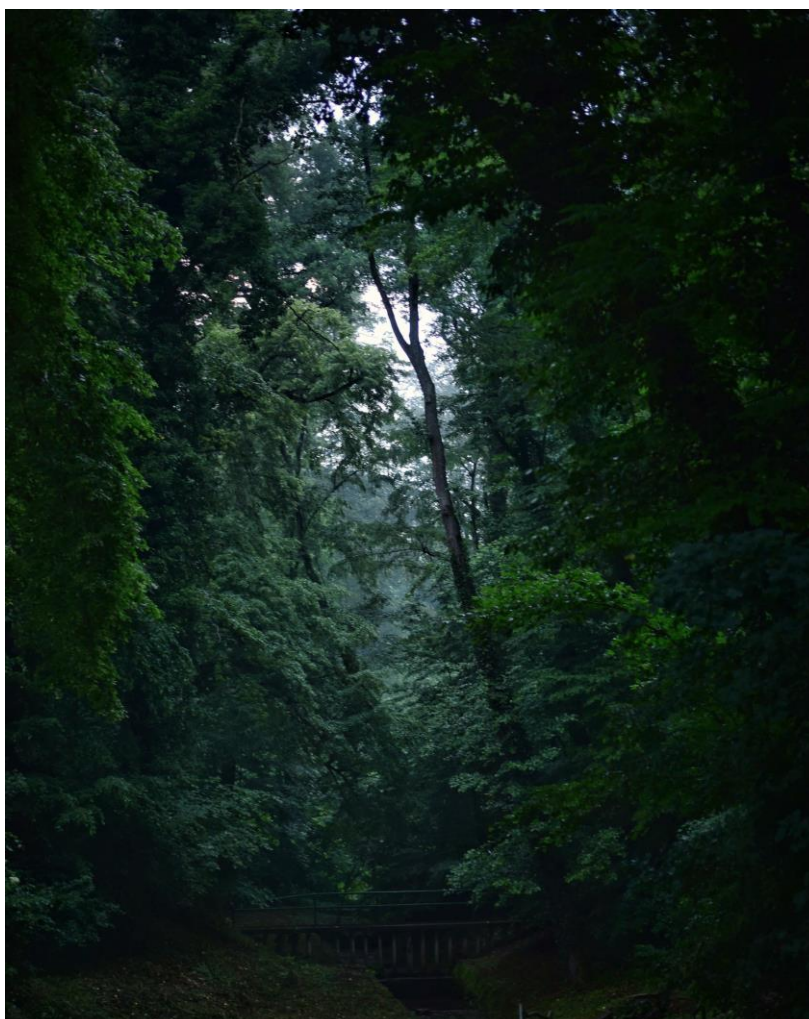

TIHI KORACI JUTRA

POTRAGA ZA SREĆOM

Putujem zonom sumraka
Moje misli miluje tišina.
Putujem zvjezdanom šumom
I razgrćem razigrane oblake.
Putujem putanjom planeta
Kroz vjetar i maglu,
Putujem snovima,
Tražeći sreću.
Letim iznad šuma,
Mora, planina,
Letim na krilima najljepše ptice
Kroz šuštave grane drveća.
Letim u mislima,
Letim kroz san.
Gdje je sreća?
Nek' se javi!
Dok sam u snovima
Da je pretvorim u javu.

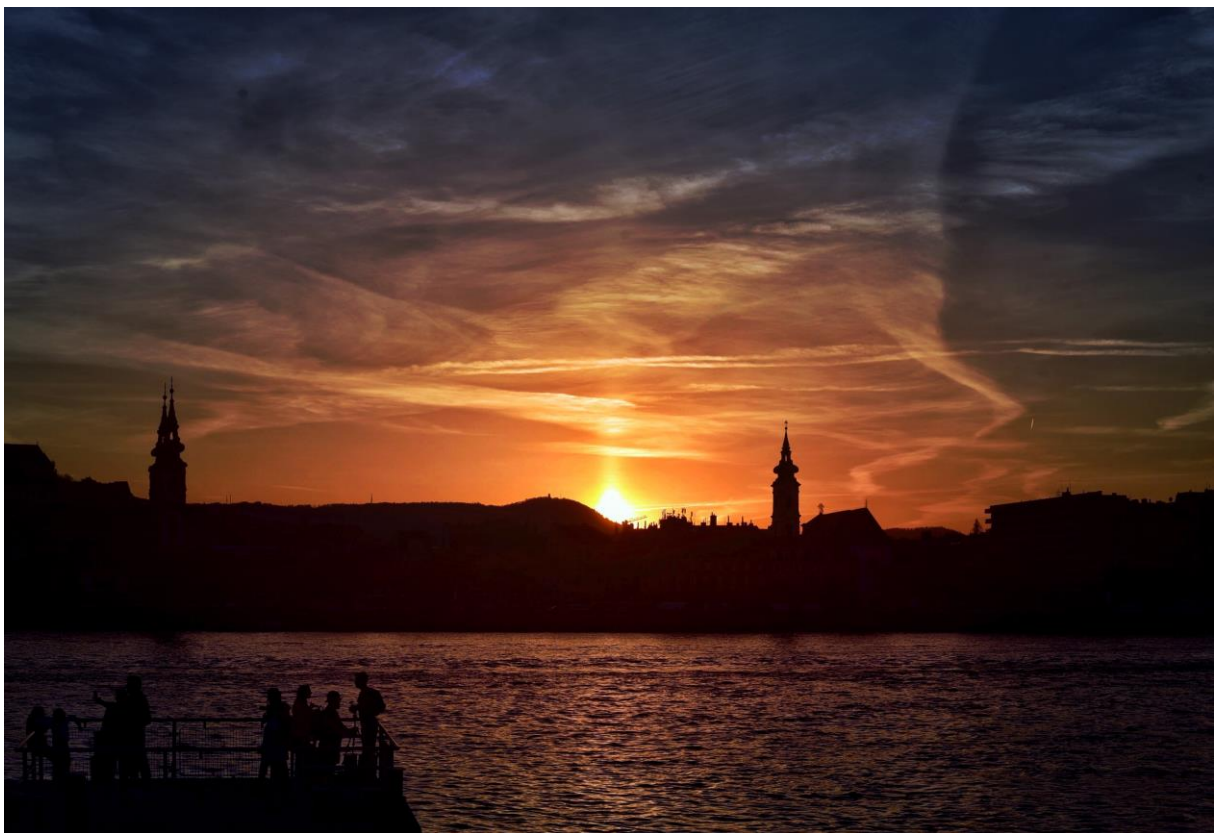
JUTARNJI ZOV

Tihim koracima
U sobu ulazi
Jutro.
Topli povjetarac
Budi me nježno,
Dodiruje i mazi.
Proljetno sunce
Probija zrake
Kroz krošnje drveća
I nosi me u svijet mašte.
Čujem veselu pjesmu
Ptica,
Vinem se u visine
I zaplešem u ritmu jutra.
Laganim koracima i
Šaptom vjetra

SREĆA

U malim stvarima krije se veliko.
Iz ničega rađa se sve.
Iz praznine pune se snovi.
Budi se stih,
Jutro,
Budi se pjesma.
Duša ispuni tijelo i srce.
Ništa postaje sve.
Uz osmijeh i toplu riječ
Tuga postaje sreća.

ŽIVOT JE TREN

Život dođe, prolazi, nestaje..

Život je radost, sreća,
Ljubav rođena u osvit zore.
Život je prolaznost, trenutak,
Svaka sekunda proživljena i pretvorena
U vječnost.

Život je kao rijeka,
Manja ili veća.
Uvijek teče od izvora prema ušću.
Ponekad zastaje,
Gubi se ili ubrza tok,
Ali teče...i teče
Prema svom kraju.

Riječi, djela, ljubav, tuga,
Sve je dio života,
Čarolija koja povezuje vrijeme i život.

Život može biti lagan kao pahulja,
Ako ga iz pravog kuta gledaš
Ili težak poput kamena
Ako nema topline u srcu.
Može biti varljiv, povodljiv ili sebičan.
Uhvati ga, iskoristi, umori, zapleši s njim,
Ne dozvoli da prerano ode!

Svaki problem, poteškoća,
Radost ili veselje
Satkani su u harmoniju života.
Život je duša koja
Buja i raste
Kada ju hraniš;
Duša koja spaja nespojivo,
Razdvaja svjetlo od tame,
Iščekuje, stapa titraje srca
I nosi sav teret života.

Život postaje bajka ako ga zasladiš
Osmijehom, nježnim pogledom,
Toplom riječju ili dobrim dijelom.

Kada se život umori
Otkucaji sata postaju sve tiši,
Sporiji...
Slike životnih trenutaka prolaze,
Blijede,
Odlaze u zaborav.
Gubi se svaka stopa, trag...
Trenutak postaje sadašnjost,
Vrijeme prošlost.
Život dođe, prođe i odlazi,
A sjećanja ostaju.

U HRASTU HLADA PJESNIK

U hrastu hlada
Sjedi tužan lik,
Sjedi, misli na djetinjstvo,
Stari pjesnik.
Sjeća se dana onih
Kada sretniji je bio,
Sjeća se ljubavi,
Majke,
Prijatelja svih.
Uze papir da pjesmu
Još jednu napiše.
Stih po stih
I ne može više.
Gotovo je doba
Kada je bio
Mlad i dijete,
Stari pjesnik tužan,
Događaji i godine
U mislima mu lete.

MISAONA

Jutro nad gradom,
oblačno, tmurno i sivo.

Blijedi oblaci
nadvili se,
nad gradom
mrki šapat jada.

Tuga srcu stalni je gost,
a noć puna nemira.
Negdje uz put cvrkuće nešto,
možda je cvrčak,
a možda su sanje.

O kako divno je oblak biti,
nad cijelim svijetom bđiti,
druge oblake gurkati,
s njima se udarkati,
malo se poigrati,
a onda raspršen
u bjelini biti.

Što je san
ako jedino što možemo
je sniti,
i od tog što je
i što može biti...?

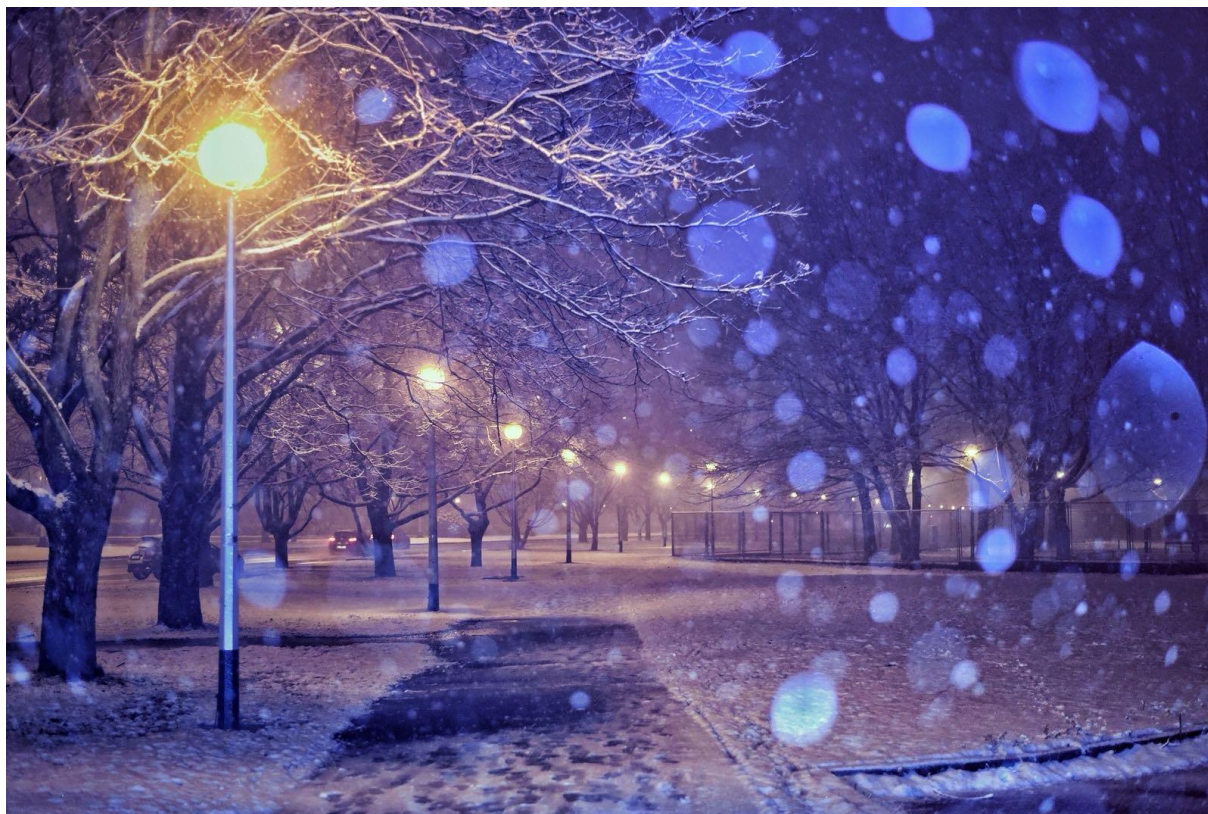
TUGA U SRCU

U srcu tuga razapeta.
Noćas se sumrak probio kroz misli..
Noćas se izgubilo nešto i
Potonulo u zaborav zauvijek...
Kroz zamagljen prozor
Osamljene misli lete.
Nitko ne čuje...
Nitko ne vidi.
Sama...
U srcu tuga razapeta.

ZIMSKA NOĆ

Ljepota noći nosi misli
Kroz bjelinu u mraku..
Prostire se san...
Pahulje me zovu na bal...
Tajanstveni glas probija gluhu noć:
„Pođi sa mnom na ples!“.
Dugi pogled u bjelinu noći,
Tajanstvenu zimsku noć.
Osluškujem glasnu tišinu.
Mrak,
Čarolija,
Sve spava.
Bjelina caruje kroz dugu, hladnu,
Zimsku noć.

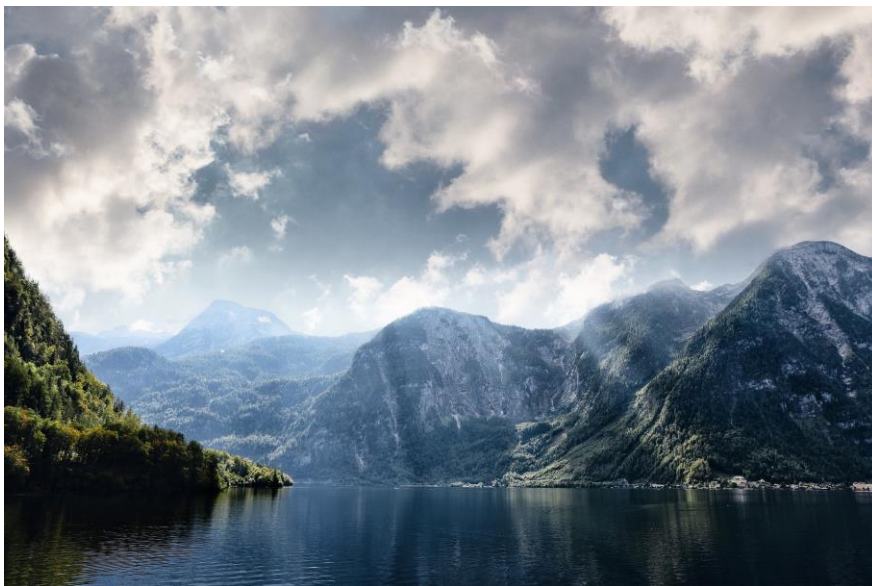
STIH ČAROBNE PJESME

Ne zaboravi stih,
Stih ove pjesme čarobne.
Ne zaboravi što ti kaže
Jer govori mnogo.
Između redaka
Posut je čaroban prah.
Na krilima te nosim,
U mislima, sjećanju...
Duboko urezano ime tvoje
U život moj.
Nezaboravni dani, trenutci...
Nezamjenjivo vrijeme.
Ne zaboravi stih,
Stih ove pjesme čarobne.
Ne zaboravi sjećati se
Jer u sjećanju ćeš me sigurno naći.

UKRADENI STIH

Nestao je stih,
Stih čarobne pjesme.
Zaboravljen,
Možda ukraden?!
Odlutao u snove,
Čudne neke snove,
Daleko gdje oko ne doseže.
Čarobni putevi nose ga
Dalje i dalje...
Da se barem vrati u moju dušu.
Kažu: to je samo stih,
Običan jedan stih.
No, to je stih
Mojih snova,
Nepovratnih snova,
Beskonačnosti,
Stih zore i sutona.
Stih koji tvori
Pjesmu.
Pjesma nije potpuna bez
Stiha.
Možda je običan
Stih,
Za mene je to stih
Srca.

VRTIMO SVIJET

Riječ i san stope se
U jednu misao.
Vrti se,
Vrti svijet.
Dok mjesec prosipa
Zvezdanu prašinu,
Nebo se spusti niže,
Dohvatih ga rukom.
Zemlja se kreće,
Svijet se okreće.
Lokva i ocean stapaju se,
Postaju jedan slap.
Vrti se,
Vrti svijet.

BIJES

Bijes,
Bijes
Od jutra
Do mraka.
Bijes na sve,
Na život.
Svaki tren,
Svaki čas
Pretvara mi se u iluziju,
Iluziju bez kraja.

Ptica sam koja cvrkuće,
A onda samo ode.

Dosta mi je!
Ludim!
Bijes,
Bijes
Od jutra
Do mraka.

POGLED ZA RIJEČ

Pogledaj u moje oči...
Nađi trenutak koji ću dijeliti
Samo s tobom.
Pogledaj u moju dušu...
Reci što vidiš!
Ima li rana?
Pogledaj u moje srce,
Oslušni što ti govori.
Pogledaj i reci mi
Koliko vremena trebaš
Da skupiš snage
Za jednu iskrenu
Riječ.

ANDREA O SEBI

Za mene kažu da sam bila najmlađa pjesnikinja u Osječko-baranjskoj županiji, a možda i u Hrvatskoj, kad sam objavila prvu zbirku pjesama pod nazivom *Pričao mi dida*. Zbirka je obuhvaćala je raznolike pjesme od mojih prvih stihova pa do izdavanja zbirke i promocije u Đakovu 22. kolovoza 2008. godine. Imala sam tada samo četrnaest godina.

Od malih nogu volim pisanu riječ. Ona me ispunjava, nadahnjuje, tješi, motivira... Vodi me u čarobni svijet nadanja, utjehe, radosti, a istovremeno suočava s realnošću, podučava, savjetuje...

Počela sam pisati u drugom razredu osnovne škole. Moji radovi objavljeni su u školskom listu, na panoima škole, u dječjim časopisima, novinama, glasilima...

Osim što sam objavila pjesme u vlastitoj zbirci, imala sam čast da mi pjesme budu uvrštene i objavljene u brojnim zbirkama pjesama i zbornicima radova. Pjesme sam čitala u radio i TV emisijama, sudjelovala na brojnim natjecanjima te osvojila mnoge nagrade.

Sve dok je bila aktivna đakovačka pjesnička udruga *Riječ ravnice*, godinama sam bila njezina članica. Putovala sam s tom udrugom na brojne susrete pjesnika i pjesničke večeri te javno čitala svoju poeziju.

Zid moje sobe i danas krasi mnogobrojne diplome, priznanja, pohvalnice i zahvalnice za postignute uspjehe i u literarnim radovima pa sam tako, primjerice osvojila prvo mjesto u Hrvatskoj za prozni sastav na temu iz znanstvene fantastike. Sudionica sam brojnih susreta, smotri i natjecanja.

Istodobno, bila sam vrlo aktivna te sam tijekom studija radila brojne studentske poslove, a u slobodno vrijeme bavila se svim oblicima pisane riječi.

Pišem poeziju i prozu, a svako moje novo djelo za mene je jedna nova priča, avantura koja se mora proživjeti srcem da bi se osjetila. Volim pisati ono što proživljam: o svojim snovima, maštanjima i svemu što je „moje i samo moje“. Moja pisana riječ, dragi čitatelji, dolazi iz dubine duše. Imam mnogo pjesama, a pišem ih u trenutku nadahnuća.

Pred Vama je zbirka pjesama *Srce na dlanu*. Pjesme su nastale iz ljubavi prema čovjeku i prirodi. Pjesme su to o ljubavi, domovini i osjećajima, pjesme moga srca.

Kao što ja uživam čitajući djela raznih književnika, želim da tako i vi srcem čitate moje pjesme.

Ugodno Vam čitanje, dragi čitatelju!

Vaša Andrea

BIOGRAFSKA CRTICA

Rođena sam 8. listopada 1994. godine u Osijeku. Do svoje druge godine živjela sam u Josipovcu Punitovačkom iz kojega s roditeljima odlazim u Đakovo, gdje i danas stanujem s nekoliko godina mlađim bratom Ivanom.

Završila sam gimnaziju Antun Gustav Matoš u Đakovu, a potom diplomski sveučilišni interdisciplinirani studij Kulturologija pri Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku – smjer Kulturalni menadžment te stekla akademski naziv magistrice kulturologije i kulturalnog menadžmenta. Diplomski sam ispit obranila 7. svibnja 2019., tijekom školovanja u Policijskoj školi „Josip Jović“ za zanimanje policajac. Uvijek sam željela biti policajac kao moj tata!

Sada, u vrijeme izdavanja zbirke *Srce na dlanu*, planiram sa zaručnikom zajednički život i brak te preseljenje u Slavonski Brod.

I naravno, planiram započeti karijeru hrvatske policajke!

SRCE NA DLANU

SADRŽAJ

1. PREDGOVOR

2. I. DIO: BEZ PRAVILA

3. VJETAR I TI

3. BEZ PRAVILA

4. NEBESKA POTRAGA

5. NEMOGUĆE JE

5. OSTAO SI NEPOZNAT

6. PJESMA SRCA

7. UKRADENA PLANETA

8. PLES LJUBAVI

8. TRAŽIM TE

9. TIŠINA U SRCU

10. IZGUBLJENA LJUBAV

11. SAMOĆA

11. ŽIVOT JE PJESMA

II. DIO: VAL RADOSTI

13. TATA U MOM SRCU

14. MAJCI

15. OČI MOJE MAJKE

16. MOJ BRAT NOGOMETAŠ

17. MIRIS ŽIVOTA

III. DIO: ZEMLJO MOJA, SLAVONIJO,

SRCE MOJA KAO TVOJE KUĆA!

- 19. SLAVONIJA DUŠU HRANI
- 20. PROLJEĆE U SLAVONIJI
- 21. MOJ GRAD SPAVA
- 22. PRIČAO MI DIDA
- 24. PECAROŠI NA JOŠAVI
- 25. VODOSKOK MOGA GRADA
- 26. RAVNICA UMORNA
- 27. LJEPOTANI RAVNICE
- 28. POZIV „SOS“
- 29. DA SE NE ZABORAVI
- 30. ZEMLJA HRVATA
- 31. DIDA SA ŠTAPOM
- 32. SJEĆANJE
- 32. JEZIK KRVAVI
- 33. RIJEČI

IV. DIO: TIHI KORACI JUTRA

- 35. POTRAGA ZA SREĆOM
- 35. JUTARNJI ZOV
- 36. SREĆA
- 37. ŽIVOT JE TREN
- 38. U HLADU HRASTA PJESNIK
- 39. MISAONA
- 40. TUGA U SRCU

40. ZIMSKA NOĆ
41. STIH ČAROBNE PJESME
41. UKRADENI STIH
42. VRTIMO SVIJET
42. BIJES
43. POGLED ZA RIJEČ
44. RIJEČ PJESNIKINJE

IMPRESSUM:

Stihovi:

Andrea Brechelmacher,

Fotografije:

Petra Picek, prof.

polaznik Tomislav Dunder

Uredila:

Otilija Mandić Trkulja

Grafički uredila:

Petra Picek

Policijska škola „Josip Jović“, lipanj 2019.